

VSA MANDŽURIJA JE POD JAPONSKO KONTROLO

MARŠAL ČANG HSUE LIANG JE ZAPOVEDAL SVOJI ARMADI NAJ ZAPUSTI MESTO ČINČOV

Nanking je odgodil odpravo ekstrateritorialnosti. Bivši poglavar Mandžurije je objavil, da se bodo kitajske čete umaknile proti jugu za Kitajski zid. — Japonsko vojaštvo je začelo znova napadati. — Nadaljne bojne ladje so odplule iz Port Arthurja. — Sun Fo je sestavil nov kabinet.

PEIPING, Kitajska, 29. decembra. — Kitajci so danes zapustili svojo zadnjo postojanko v Mandžuriji. Zaenkrat kontrolira Japonska vse ozemlje, glede katerega se je vršil dolgotrajen spor.

Maršal Čang Hsue Liang je zapovedal svojemu vojaštvu, naj zapusti mesto Činčov še predno bi ga Japonci napadli.

Bivši gospodar Mandžurije je naznanil, da se bo kitajsko vojaštvo umaknilo proti jugu za Kitajski zid.

Rekel je, da je dal povelje za izpraznitev, ker ni hotel nuditi Japoncem nobene pretveze, da bi nadaljevali s svojimi napadi v severnem delu Kitajske.

Japonci pravijo, da zato prodirajo proti jugu, ker je baje tam še vedno dosti banditskih tolpe, v resnici je pa njihov namen zasesti Činčov.

MUKDEN, Mandžurija, 30. decembra. — Davi je napadla kolona japonskih vojakov Paihipao. — Poročila z bojišča pravijo, da so nudili Kitajci Japoncem močan odpor.

TOKIO, Japonsko, 30. decembra. — Sinoči je odplulo iz Port Arthurja več japon. bojnih ladij. Odplule so v smeri proti Sankaikvanu, kjer se končuje pri Rmenem morju Kitajski zid.

To je baje varnostna odredba, ki je v zvezi z umaknitvijo kitajskega vojaštva iz Činčova.

NANKING, Kitajska, 2. decembra. — Sun Fo je sestavil danes nov nacionalistični kabinet ter za negotov čas odgodil odpravo ekstrateritorialnih pravic inozemcev na Kitajskem.

Bivša vlada pod predsedstvom Čang Kaj Šeka je odločila, naj bodo te pravice odpravljene sredi januarja. (Inozemci uživajo na Kitajskem razne prednosti, med njimi tudi to, da se inozemcu, ki izvrši kak zločin, ni treba zagovarjati pred kitajskimi sodiščem, pač pa pred konzularno oblastjo.)

ČINČOV, Mandžurija, 29. decembra. — Nad tukajšnjim mestom so se nenadoma pojavila japonska letala ter povzročila med prebivalstvom veliko paniko. Vsi so namreč domnevali, da bodo Japonci vprizorili že zdavnaj napovedani zračni napad.

Letalci so nekaj časa krožili nad mestom, nato so pa izginili v dalji.

NANKING, Kitajska, 29. decembra. — Kitajska nacionalistična stranka je imenovala za zunanjo ministra znanega kantonskega politika in žurnalista Eugena Čena. V novem ministertvu so samo trije Nankinčani.

MUKDEN, Mandžurija, 29. decembra. — Neke japonske brigada je odkorakala danes iz Mukdena proti Hsinmintunu v očitnem namenu, da se pridruži japonskemu vojaštvu pri Kowpangtse, katero prodira proti Činčovu. Brigadi poveljuje generalni major Kamura.

Brigada bo najbrže naletela na odpor, kajti štirinajst milj jugozapadno od Hsinmintuna se nahaja 4000 rednih kitajskih vojakov in nad 10,000 četašev.

Svoboda je vredna milijon življenj

TRETJA STRANKA SE POJAVLJA

Gibanje z a ustanovitev tretje stranke vodijo republikanci v severozapadnih državah.

WASHINGTON, D. C., 29. dec. Vse kaže, da bo kmalu ustanovljena tretja politična stranka.

Snujejo jo republikanci v severozapadnih državah. V zvezi s tem se največkrat imenuje ime progresivnega republikanec Norisa iz Nebrasko. Večkrat imenujejo tudi senat. Boraha iz Idaho, senatorja Johnsona iz Californije in gubernerja Pinchota iz Pennsylvanije.

Tretja stranka bo baje oficijelno ustanovljena po konvenciji republikanske in demokratične stranke.

Senator Johnson iz Californije sicer ne pripada progresivcem, znan je pa kot osebni nasprotnik predsednika Hooverja.

Ako bo tretja stranka res ustanovljena, bo brez dvoma njen predsedniški kandidat gubernor Roosevelt iz New Yorka.

HUD MRAZ V EVROPI

Od Madeire pa do skrajnega severovzhoda je zavadal silen mraz. — Snežni blizzard v Angliji.

LONDON, Anglija, 29. decembra. — Leden zimski vihar je obiskal velik del Evrope. Morje ob francoski in angleški obali je strašno razburjeno, dočim je povzročil vihar na celini obilo škoda.

Daleč na jugu, kjer sploh ne poznajo zime, je izreden mraz. Gore na Madeiri so pokrite s snegom. V okolici Lizbone na Portugalskem je zadnje dni zmrznilo petnajst oseb.

Nenavadni visok sneg je zapadel tudi na Finskem, vsled česar se bo moglo razmeroma le malo Fincev udeležiti ljudskega glasovanja glede prohibicije. V Berlinu, Parizu in Londonu je padlo več čevljev snega.

O Božiču je bil v Rimu strahovit mraz, pozneje je pa začelo deževati.

Severni del Španske je pokrit s snegom.

Mrzli val je segel daleč v Azijo. V Teheranu, glavnem mestu Perzije, zmrzuje. Perziji je prišel mraz prav, ker se je pojavila tam epidemija kolere.

Španska izpreminja politiko v Afriki.

MADRID, Španska, 29. dec. — Španska vlada bo v kratkem izpremenila višje vojaško poveljstvo v Maroku. Kot je izjavil ministrski predsednik Manuel Azana, bo Španska polagoma odpravila vojaško nadzorstvo in bo nadomestila s civilno vlado.

POLJSKA ZVIŠUJE CARINO

Poljska je šla v gospodarsko vojno. — Preporučala je uvoz blaga iz dežel, ki zavračajo poljske izdelke.

VARŠAVA, Poljska, 29. dec. Vlada je izdala odredbo, ki prepoveduje uvoz žita, moke, usnja, stekla, poljedelskih strojev, papirja in tekstilnih izdelkov.

Vlada je sklenila, da se to blago ne sme uvažati iz dežel, ki imajo visoko carino na poljske izdelke in pridelke. Za vsako pošiljatev imenovanih predmetov iz dežel, ki dovoljujejo uvoz poljskega blaga, je potrebno posebno dovoljenje vlade. Uvoz blaga iz dežel, ki omejujejo izvoz poljskega blaga je sploh prepovedan.

Ta odredba stopi v veljavo s 1. januarjem. Poleg tega bo pa še prihodnje dni izdana naredba, po kateri bo nalozena visoka carina še na razne druge predmete.

SKORO JE BIL NA SVOJEM POGREBU

OHICAGO, Ill., 29. decembra. Ko sta dva pastorka in šest prijateljev v utopljenju, ki je bil potegnut iz Michiganskega jezera, spoznali kot Abrahama N. Cohena, starega 55 let, je družina pričela pripravljati pogreb.

Na pogreb so bili povabljeni razni prijatelji družine in med njimi tudi Frank Rabinowitz. Na potu h pogrebu se ustavi Rabinowitz v neki trgovini in zapazi poznan obraz.

— Well, well, — pravi Rabinowitz prijatelju, — kako se imaš in kam greš?

— Halo, Cohen, — pravi Rabinowitz, — če mi vrjameš ali ne, na poti sem na tvoj pogreb, ki se ima pričeti v petnajstih minutah.

Cohen je spremil prijatelja na "svoj" pogreb.

Pogrebi pa so odpovedali pogreb.

LOVITI PSE SE IZPLAČA

COUNCIL BLUFFS, Ia., 29. decembra. — Mestni konjederec Chris Christensen je napravil s tem, da je lovil pse in jih prodal, več denarja kot pa mestni župan. Prvih osem mesecev je Christensen prejel za svoje delo od mesta \$1,926.22, župan pa v istem času samo \$1600.

PRAŠIČI DOLOČAJO PLAČO

DENVER, Colo., 29. decembra. Od sedaj naprej se bo ravnala plača pobiralec kuhinjskih odpadkov v Colorado Springs po ceni prašičev v Denverju. Po izjavi državne industrijske komisije bodo pobirali odpadkov dobivali za svojo plačo desetkratno povprečno ceno sto funtov težkega prašiča na trgu v Denverju.

WANEK NI BIL V ZAROTI

Wanek je zanikal, da bi skušal zalepti Rusijo v vojno z Japonsko. — Nikdar ni želel smrti japonskega poslanika.

BERLIN, Nemčija, 29. dec. — Češki diplomat Karl Wanek, ki je bil odpoklican iz Moskve, je rekel časnikarskim poročevalcem, da je pred svojo vestjo in pred svojo vlado nedolžen glede obdolžitve, da je skušal s pomočjo nekega sovjetskega uradnika napraviti zaroto proti življenju japonskega poslanika Koki Hirota.

— Samo misel umoriti navadnega državljana, je dovolj zlobna, toda sumničen je, da sem jaz nagovarjal za politični umor, da bi zaradi tega prišlo do vojne, je naravnost nesramno, — je rekel Wanek.

S tem je Wanek namignil na razna poročila, ki so trdila, da je hotel nagovoriti nekega ruskega uradnika, da bi ustrelil japonskega poslanika Koki Hirota, vsled česar bi prišlo do vojne med Rusijo in Japonsko.

— Ali vrjamate vse to? — je Wanek pogosto vprašal. — V Rusniji sem bil kot diplomat nad šest let in nikdo se ni pritožil proti meni. Dobro sem bil vedno poučen o razmerah v sovjetski Rusiji, toda to ni nikaka krivda.

Na vprašanje, zakaj ga je mogla tajna policija obdolžiti, je rekel, da tega ne more pojasniti, dokler o tem ne poroča svoji vladi.

Povedal pa je, da je skrivnostni "državljan G.", ki ga je obdolžil, uslužbenec v nekem gledališču po imenu Goditzki. Wanek pravi, da je tajna policija Goditzkega aretirala, potem ko je sporočil policiji o zaroti.

Goditzkega sem poznal blizu tri leta, — je nadaljeval Wanek, — bil je nižji sovjetski uradnik v uradu za oskrbo otrok, toda z njim sem imel samo posla, ako sem kupil kako vstopnico za gledališče ali pa če sem kupil kako staro umetnino. Nikdar se ne bi mogel z njim razgovarjati o političnih razmerah, ker je še premlad in nikdar v najinem pogovoru ni bilo imenovano ime japonskega poslanika.

— Poročilo, da sem hotel Goditzkega nagovoriti za atentat na Hirota, je za mene nekaj strašnega. Ali ni čudno, da ni nikdo poročal, da bi bil Goditzkemu ponudil denar za plačilo?

POVODENJ PRINAŠA DOBIČEK

GLENDORA, Miss., 29. dec. — Poplavljenе ulice so prinesle lep dobiček močnim črncem. Že nad en teden stoji voda rek Bayou Cassidy in Tallahatchie po mestnih ulicah. Močni močje, zlasti črnci, polagajo vreče peska po ulicah, da zabranijo dohod vode. Kadar pa tega dela ni, pa prenašajo ljudi čez cesto za 25 centov.

MAHATMA GANDHI SE NE BOJI NIKAKIH ŽRTEV

BOMBAY, Indija, 29. decembra. — Mahatma Gandhi je rekel, da se ne bi ustrašil, ako bi žrtvoval milijon življenj, da s tem kupi neodvisnost Indije. Tako je izjavil v prvem svojem govoru po povratku iz Londona vprič 50,000 poslušalcev, ki so se zbrali na širokem polju.

Zanj je bil napravljen govorniški oder iz bambusa, ki je bil okrašen z narodnimi zastavami: rdeča, bela in zelena. Nad odrom pa je bil postavljen kolovrat, na katerem Gandhi vedno prede niti za svojo obleko.

Pri tem govoru je bilo navzočih mnogo manj ljudi, kot pa tedaj, ko je odhajal v London. Mnogi domnevajo, da je Gandhi izgubil mnogo pristašev, ker na londonski konferenci ni mogel doseči neodvisnosti Indije.

— Ako je boj neizogiben, tedaj pričakujem, da bo vsak sin in vsaka hči matere Indije priselala svoj dar, — je govoril Gandhi. — Toda ničesar ne bom opustil, da prihranim narodu preveliko preiskušnjo. Ako pa ni nobenega žarka upanja, tedaj vas bom pozival, da prenesete vsako množino trpljenja.

Rekel je, da se mogoče v bodoče ne bo več mogel zdržati v svojih mejah kot do sedaj, ako bo treba zavzeti odločno stališče.

— Ako ste imeli do sedaj v svojem boju nasproti polenu, — je rekel Gandhi, — boste sedaj imeli svinčenke.

MILJON ŠE NI DOVOLJ

LOS ANGELES, Cal., 29. dec. Duncaneove sestre, Vivian in Rosetta, sta s svojim plesom zaslužili nad milijon dolarjev, zapravili pa ste še več. Zveznemu sodišču sta naznanili svoj bakerot, ker so njuni dolgovi višji kot pa njuno premoženje.

EINSTEIN JE PRIŠEL V AMERIKO

SAN PEDRO, Cal., 29. dec. — Vse drugače kot prvič, ko so ga oblegali razni radovedneži, je prišel slovitni nemški profesor Einstein v Ameriko. Prišel je na nemškem tovornem parniku, ki je bil naložen z bananami. V pristanišču so ga pričakali profesorji Mount Wilson observatorija.

PREGANJANJE ITALIJANSKIH BANDITOV

REM, Italija, 29. decembra. — Po desetletnem prizadevanju italjske vlade uničiti roparje v okolici Cirenaića v italijanski koloniji Libije se je posrečilo italijanskim vojakom ubiti roparskega poglavarja Jusufa Bu Rahil.

Rahil in večje število njegovih pristašev je bilo ubitih pretekli teden, ko so napeli vse svoje sile, da bi predrl italijanske vrste in pobegnili čez mejo v Egipt. Italijanski vojski so razpeli ob meji žično ograjo v razdalji 108 milj.

DIPLOMATJE VARČUJEJO

Pri diplomatih šampanjec ni več tako v navadi. — Pijo nemško pivo, ki je cenejše. — Znižane plače diplomatom.

WASHINGTON, D. C., 29. dec. Tudi diplomatični krogi okužajo letos depresijo in pri njihovih prireditvah in zabavah ni več onega razkošja, ki je bilo prej v navadi.

Nič več ne vozijo težko naloženi tovorni avtomobili vina in raznega žganja iz Baltimore, Md., kjer so se ustavljali parniki, ki so dovažali boagte tovore, katere so pripeljali z Evrope.

Na diplomatskih banketih se ne iskri več tako pogosto francosko belo ali rdečo vino, še manj pa šampanje, temveč v največjih slučajih dobivajo gostje nemško pivo, ki je mnogo cenejše kot pa vino ali šampanje, poleg tega pa ga je tudi treba bolj dolgo piti.

Pa štedenje ni omejeno samo na pijačo, temveč poslanik in njegova žena sedaj josta doma in sta pri tem zelo varčna. Poslaniki tudi ne dobivajo več po \$500 naklad na mesec za razne gostitve, temveč morajo biti zadovoljni s \$100 in še morajo čakati po več tednov, da prejmejo ta znesek.

Nekaterim poslanikom je bila njih plača znižana celo za 70 odstotkov, pa to še ne pomeni konca. Mnogi dobivajo čake v angleških funtih in ker angleški denar pada, imajo tudi pri izmenjavi veliko izgubo.

Mnogi poslaniki niti nimajo več svojega avtomobila, temveč se vozijo vsak dan v svoj urad s populitno železnico ali pa celo gredo peš.

ZNAN SLIKAR SE JE UBIL

SANTA MARIA, Cal., 29. dec. Slikar Gardner Hale, star 48 let iz New Yorka je bil ubit, ko je njegov avtomobil v hudem dežju zdrčal po 500 čevljev visoki strmini.

Hale je bil s svojo ženo na obisku pri svoji sestrični Mrs. Luke McNamee, ki je žena admirala McNameeja. Halejeva žena ni bila z njim, ko se je dogodila nesreča.

Hale se je posebno odlikoval v slikanju fresk. Mnogo njegovih slik se nahaja v Združenih državah, pa tudi v Južni Ameriki in Evropi.

ADVERTISE
in "GLAS NARODA"

Glas Naroda

Owned and Published by SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (A Corporation)

Frank Sakser, President L. Benedik, Trezor.

Place of business of the corporation and address of above officers: 216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

GLAS NARODA (Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Subscription rates: Single copy 10c, 3 months \$2.50, 6 months \$4.50, 1 year \$8.00.

Advertisement on Agreement.

Glas Naroda izhaja vsaki dan izven nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se bližje pošilja po Money Order.

GLAS NARODA, 216 W. 18th Street, New York, N. Y. Telephone: CHelsea 3-1878

SOUDELEŽBA ZDRUŽENIH DRŽAV

Francoska in angleška vlada sta sklenili, naj se prične dne 18. januarja v Haagu konferenca, koje naloga bo izpremeniti določbe Youngovega načrta.

V svoji sedanji obliki je namreč Youngov načrt neizvedljiv.

Francosko časopisje je že začelo pisati, da bo konferenca uspešna edinole v slučaju, če se je bodo udeležile tudi Združene države.

V Washingtonu so pa drugačnega mnenja. V Washingtonu se obotavljajo. Ne vedo namreč, če bi poslali v Haag uradnega zastopnika, ki bi se aktivno udeležil pogovora, ali pa le "opazovalec", ki bi samo gledal in poslušal, dočim bi ne smel izpregovoriti odločilne besede.

Opozicija v kongresu je jasno povedala, da ni niti misliti na to, da bi dale Združene države glede dolgov kake nadaljne koncesije.

Senator Borah, predsednik senatnega odseka za zunanje zadeve, pa zahteva, naj vlada Združenih držav pušči popolnoma vniemar evropske zadeve. Z ozirom na to ima Hoover vezane roke, in se ne more zaenkrat pričakovati nobene izrazite zunanje politike.

Toda če natančno premislimo, je že zdavnaj minil čas, ko je bila priporočljiva politika popolne izolacije, to se pravi, da se ni treba brigati Ameriki za nobeno drugo državo na svetu, pač pa edinole zase.

V gospodarskem pogledu je dandanes usoda vseh velikih narodov neločljivo spojena, in ako se v eni državi gospodarski položaj izboljša ali poslabša, čutijo izpremembo vse ostale države.

Amerika se mora vsekakor udeležiti reparacijske konference, kajti Amerika je upnica, in udeležiti se je mora v svojem lastnem interesu.

Amerika ni z vojno ničesar profitirala in vsled izpremembe Youngovega načrta ne more ničesar izgubiti.

O Youngovem načrtu je bilo rečeno, da bo trajno in končno uravnaval vprašanje glede reparacij.

Načrt je bil sestavljen iz ameriškim sodelovanjem ter se je popolnoma izjalovil.

Amerika je posojala Evropi denar, slednja ga pa ni uporabljala za izboljšanje svojega gospodarskega položaja, pač pa za oboroževanje. Ničče ne more zameriti ameriškemu kongresu, če noče več financirati imperijalističnih načrtov evropskih narodov.

Sveta dolžnost Združenih držav je, da se udeleže konference v Haagu ter da se zavzamajo za odpravo reparacij, ki so rak-rana na strukturi svetovnega gospodarstva.

Ker je Amerika rekla A, mora reči še B. Osamosvojititi se bo zamogla le v slučaju, če bo enkrat za vselej izbito dno intrigam evropske politike.

Sherlock Holmes v miniaturi.

Pred par tedni je bila v trgovini Koka v Kranju neki žena ukrajenska večja vsota denarja v trenutku, ko je ta kupovala blago. Tatvine je bil osumljen ki možki iz Škofje Loke. Mož je zatrjeval, da je nedolžen, da pa sicer po okolnostih sklepa, da sta okraclji dotično ženo dve Hrvatki, ki ju pozna.

Mož se pa ni dal ugnati v kozji rog in je prišel na sejem v Kranju samo zato, da bi odkril tatice, kar se mu je tudi posrečilo. Zagledal je znanci boš v trenutku, ko je ena osumljenk, hotela nelci ženk ukrasti ročno torbico. Obe prijateljici sta bili takoj aretirani, vendar na orožniški postaji nista hoteli ničesar priznati. Izgovarjali sta se, da sta prvič v Kranju in da sta prišli k nekemu fotografu kupovat filmski aparat. Ljubiteljici tuje lastnine, ki sta Marija D. iz Osijeka in Eva V. iz Pakrača, je spoznalo več ljudi. Oddani sta bili sodišču.

Dopisi.

S pots.

V številki 295 G. N., se je oglašila rojakinja Rose Udovč, ki je prej živela v deželi grenkega pelina, Wyomingu, dočim prebiva sedaj v lepi, skoro pravljini Dolini Lun v vedno cvetoči Californiji.

El Verano, Cal., je soglasno z indijskimi pripovedkami, kraj ljubezni. Res se je že več starih pečlarjev tam zaljubilo in poročilo.

Rojakinja Udovč vabi mene, Petra Zgago in bivšega pečlarja Toneta Terboveca, naj pridemo tja.

Tam so res krasni kraji. Mesece tako močno sijajo, da je mogoče čitati knjige v mesečini. Pravijo, da je pisatelj Jack London napisal največ svojih povesti v tistih krajih.

Kake pol milje od Udovčeve vile, je studence, ki ima zdravilno moč. Nekaj milj vstran je pa St. Helena, Cal., kjer imajo take sode, da bi lahko par pečlarjev stanovalo v njih. V njih hranijo mad dvajset let staro vino. Jaz bi prav rad šel tja, toda zdravniki mi svetujejo, naj zaenkrat še ne hodim na daljno pot.

Mrs. Udovč, iskrena hvala za vabilo, morda bom prišel enkrat pozneje.

Vsem prijateljem in znancom želim srečno in veselo novo leto. Pozdrav!

Matiija Pogorelec.

Johnstown, Pa.

Iz naše naselbine se jako malo dopisuje v listu Glas Naroda.

Kar se tiče tukajšnjih razmer, so jako slabe kot drugod. Božični prazniki so minuli brez kake posebnosti. Ljudje so le bolj porajeni. Ni bilo tistega veselja kot prejšnja leta. Vreme je bilo lepo, da ne more lepše biti v tem času. Drugera posebnega ni nič tukaj, kar bi zanimalo javnost.

Ker se tako malo dela, imamo dosti časa in zato bomo priredili igro "Repotšev, duh v kerkonoških gorah, ali vsega je enkrat konec". Ta burka v 5 dejanjih je zelo smešna in zanimiva. Ničče se ne bo kesal, kdor jo pride pogledat. Igro priredi Klub ameriških državljanov in Slov. Delav. Dom skupno. Čisti dobiček je namenjen: 2 tretjini za najbolj prizadete slovenske družine v naši naselbini, 1 tretjina pa za Slov. Delav. Dom na Maxhom.

Upati je, da se bodo rojaki polnoštevilno udeležili. Pride naj vsak, komur količkaj dopuščajo razmere.

Tudi prosimo rojake, da bi pustili ta dan nam, da bi se ne delalo veselje.

Igra se priredi 16. januarja 1932 v Slov. Delavskem Domu, Maxhom, Johnstown, Pa. Prične se točno ob 7 uri 30 minut.

Ker so z igro jako veliki stroški, smo prisiljeni narediti vstopnino 40 centov za osebo.

Otroci brez spremstva starišev nimajo vstopa.

Pozdrav!

Član.

NOVA DIREKTA SLUŽBA V DALMACIJO—JUGOSLAVIJA

Newyorški urad Cosulich Line naznanja, da bo ustanovljena direktna potniška in tovarna služba med Dalmacijo, Jugoslavijo, in New Yorkom. Služba bosta vršili motorni ladji SATURNIA in VULCANIA leta 1932.

Ladji, ki bosta vozili potnike in ameriško pošto iz New Yorka, se bosta ustavili v Dubrovniku. Na povratni vožnji se bosta ustavili v Splitu, Dalmacija. To sta dve najvažnejši jugoslovanski pristanišči, v katerih se ustavljajo Cosulicheve ladje ter edini, ki sta v direktnem stiku z Ameriko.

Glede te službe so še že dalj časa vršila pogajanja z jugoslovansko vlado in so bila pred kratkim uspešno zaključena.

Svrha te službe je privabiti ameriške turiste v Dalmacijo, kjer so dograjeni novi hoteli, ceste in druga moderna izboljšanja. Da se bodo tudi Jugoslavlani posluževali te prilike, je samo po sebi umevno.

GOSPODARSKO PISMO IZ NEMČIJE

Gospodarski položaj današnje Nemčije je stvarno popolnoma drugačen, kakor ga opisuje nemško časopisje, in tudi drugačen, kakoršnega slikajo nemški gospodarstveniki in državniki. Po veličini svojega izvoza je Nemčija lani prva v svetovnem gospodarstvu. V tej svoji gospodarski delavnosti je prehitela Anglijo že leta 1930 in pred nedavnim časom tudi Združene države.

Izvoz se v Nemčiji stalno zmanjšuje, zato je njena trgovinska bilanca za prvih 9 mesecev t. l. dosegla aktivnost 2.350.000.000 zlatih mark.

Še večja važnost nemškega izvoza leži pa v dejstvu, da Nemčija v pretežni večini izvaž izdelke, ki nudijo maksimum zaslužka in zaposlenosti nemškemu kapitalu. Ti trgovinski uspehi Nemčije v dobi največjih gospodarskih depresij, ki vladajo v svetovnem gospodarstvu, potrjujejo izjavo nekega uglednega nemškega narodnega gospodarja, ki zatrjuje, da je Nemčija modernizirala svoj industrijski sistem v taki meri, da bo iz svetovne gospodarske krize izšla v znatno boljšem položaju, kakor vsi njeni rivali.

Edina, nekako molčeča nesigurnost nemškega gospodarstva in političnega življenja obstoja v velikem številu skrajno boljševoiranih komunistov in oboroženih nacionalistov. Vendar je tudi ta navidezna neorijentalnost v Nemčiji v toliko uravnotežena, da vodilni nemški krogi na eni strani kokeritirajo s Hitlerjeveci, na drugi strani pa izgrajvajo komuniste v nacionalistične namene. Te zelo uspešne poteze nemek notranje politike so do sedaj vsa ta nesoglasja na lep način paralizirala.

Nemčija je danes zelo, zelo daleč odaljena od onih časov, ko se je ustvarila nemška republika in si je nemška javnost nadela krinko nove demokratične, miroljubne miselnosti. Tujec, ki potuje danes po Nemčiji in ki je to doželo poznal tudi za časa Viljemovega režima, bo zaman iskal spreemb. Zanimivo je pred vsem, da je večina javnega mnenja v Nemčiji nekako sram pred lastno republiko. Ta rudečica se izraža v enaki meri pri skrajni levici, kakor pri skrajni desnici.

Večina nemškega naroda smatra, da je današnja situacija Nemčije izredno povoljna in med posameznimi sloji naroda se opazja identična nadutost, ki je bila značilna nemškemu narodu pred letom 1914. Izredno ugoden položaj ima Nemčija napram njenim kontrahentom v bodočih mednarodnih pogajanjih. Londonski "Times" je pred dnevi priobčil razgovor z nekim odličnim nemškim gospodarstvenikom, ki se je v pogledu nemških dolgov izrazil nekoliko sledeče:

"Naši kreditorji se morajo odločiti, katera hipoteka naj ima prvenstvo, prva ali druga". Z drugimi besedami, reparacije ali privatni dolgovi. V Nemčiji v splošem prevladuje mnenje, da bo morala država le kako malenkost plačati reparacij, in če to malenkost v naravi, med tem ko bo svoje kratkoročne dolgove odplačevala z razmeroma majhnimi letnimi obroki. Ni še preteklo dve leti, odkar se je Nemčija z mednarodnim dogovorom obvezala, da bo plačevala za čas 37 let po 2 milijardi mark letno in 1 in pol milijarde za nadaljnih 22 let reparacij. Verjetnost, da bodo reparacijske dajatve znižane na minimum, se je usidrala v nemško javno mnenje že s tako stanovitnostjo, da se javno propagira trenutno izvrševanje obveznosti, češ v bodoče itak ne bo treba ničesar plačati.

V resnici se je vsled popustljivosti zaveznških držav in pred vsem radi poslovnih interesov Amerike situacija Nemčije znatno popravila. V resnici obstoje danes najboljši izgledi, da bo Nemčiji uspelo, da se zmanjšajo oziroma anulirajo njene obveznosti.

CENA DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA Angleško-slovensko Berilo (ENGLISH-SLOVENE READER) \$2.00 Naročite ga pri KNJIGARNI 'GLAS NARODA' 216 West 18th Street New York City

RADIO-PROGRAM IZ EVROPE ZA NOVOLETNI VEČER

Oni, ki poslušajo Lucky Strike radio programe, bodo imeli priliko leta 1931 plesati ob godbi, ki bo igrana v letu 1932. Navidez je to neverjetno, v resnici je pa enostavno, kajti za Lucky Strike ura bo igral neki vodilni evropski orkester v Parizu. Ker je med Parizom in New York City pet ur razlike v času, se bo program, ki bo igran dne 1. januarja 1932 ob treh zjutraj v Parizu, slišal na Silvestrovo v New Yorku ob desetih večer. — Godba onostran oceana bo torej igrala leta 1932, dočim bodo v tej deželi zamogli plesati ob nji v letu 1931.

Za te programe so že igrali orkestri iz Londona, Havane in Buenos Airesa, in broadcastanju iz Pariza na novoletni večer, bodo prišli na vrsto še programi iz drugih dežel.

Ker so izdelovalci Lucky Strike cigaret uvedli moderne metode izdelovanja, so Lucky Strike korak naprej istotako kot bo nekaj posebnega tudi godba, igrana za Lucky Strike radio program na novoletni večer.

Kot so izdelovalci Lucky Strike cigaret zaposlili radio, ta čudež modernih iznajdb, da nudj Amerikancem godbo iz drugih dežel, tako so se poslužili tudi znanosti pri izdelovanju svojih cigaret. Neoziraje se na stroške, so izdelovalci Lucky Strike cigaret uvedli posebno proces praženja, ki vsebuje tudi ultravioleto žarke za odstranjenje raznih dražljivcev, ki so po naravi navzoči v vsakem tobačnem listu.

Ta cigareta je edina v Ameriki, ki nudi kadilcu zaščito grla. Za izdelavo Lucky Strike cigaret je uporabljen najboljši tobak, ki je prava "smetana pridelka".

Tem znanstvenim metodam izdelovanja je pristoje tudi Cellophonski ovoj, ki ščiti cigarete pred vlagom in je na vrhu opremljen z malim tabom, da ga je lahko odpreti.

Ni čuda, če razni igralci vpoštevajo te prednosti ter so v oglaših vseh listov po deželi Lucky Strike javno odobrili.

Zaščita glasu in grla je važna za vsakega igralca, zato kade le Lucky Strike cigarete, ki v tem pogledu najbolj doščajo. V oglaših je izrecno poudarjeno, da igralke in igralci niso bili plačani za svoja ugotovila.

—Adv't.

Peter Zgaga

BAJKA. Umrl je možak, ki je bil iz naših krajev doma ter je bil vedno vesel in zadovoljen. Rečeno je, da tri stvari slade možkemu življenju in da so te stvari — vino, petje in ženske. Bil je skromen in ni hlastnil po vseh tleh. Edinole z vinom se je zadovoljil. Petje mu ni bilo mar, ženskam se je pa dosledno izogibal. Nemara so mu kdaj kaj hudega prizadele, kdo ve? Kar se pa vina tiče, je bil nepremagljiv in ga nihče ni mogel ugnati v kozji rog.

Toda slehernemu so ure življenja štele, in tudi njemu so se stekle. Ker je sicer živel Bogu dopadljivo življenje, je prišel takoj po smrti pred sveta nebesa. Naravnost v nebesa ga niso pustili, ker je moral zadostiti še nekaterim formalnim rečem. Kar tako ne moreš butniti v nebesa, ampak moraš še vsaj povedati, koliko si star in kako se pišeš, če si bil oženjen ali samski in kako si se kaj komandiral na svetu. Res je, da imajo vse to v velikih bukvalih zapisano, pa kdo bi svetemu Petru in svetemu Gabrielu delo napravil, ker ga imata že itak čez glavo. Takim svetnikom kot sta onadva, je pač treba iti na roklo. Čimbolj jima greš, temlepiš prostor ti odkazeta.

Rojak je bil takorekoč brez greha, le malo nestrpen je bil, kajti s pregrešno zemlje do svetlih nebes je strašno dolga rajža, stacija pa nobenega vmes. Že medpotoma ga je želalo, ko je pa naenkrat opazil toliko luči in zaslišal toliko angelškega petja, ni mogel več prestajati, ampak je mukoma izsilil iz subega grla vprašanje: — No, prmojduš, ali bo že kaj ali nič? Ali nimate nobene pižave? Figo dam za vašo nebesa, če mora človek od žeje konec vzeti!

To je rekel povsem nedolžno, brez vsake zlobe in sreč. Tak je bil pač način njegove govornice. Toda v nebesih jih je malo za pol kerajerja. Križ božji, kakšien vtis so napravile njegove bogokletne besede! Nebeški angeli so izpustili iz rok svoje embalde, flavite in trompete ter si s prsti zatisnili ušesa; nedolžne device so v zadregi zardele, Bog Oče je potegnil pipo iz ust in nekaj zagodrnjal, sveti Peter ni vedel, kaj bi storil, dočim je arhangelj odprl v tleh par čevljev široko odprtino in pahnol rojaka notri, da je zgrmel daleč tja doli v peklenške nižave. Precej velik štrbunk je bil to, toda rojak se ni posebno udaril, ker je bil v splošnem zelo utrjen, razen tega je pa tudi padel na najbolj utrjen del svojega telesa.

Koj se mu približa mlada, prijazna hudoča in ga vpraša, kako in kaj. Možak pove, kaj se mu je zgodilo v nebeskih višavah in dostavi, da je sramota, zakaj ljudi spravljajo v nebesa, če imajo tam taka pravila, da niti za pižavo ni dovoljeno vprašati.

— Pa so res grdi — je dejal hudočel in ga povabil seboj. In odvedel ga je v globoko klet, kjer je bilo sodov, nič koliko. V dolgih vrstah so stali, kamorkoli je ponelo oko in tako lepo je dišalo, da bi človek neprestano vleke sapo vase. Vsak sod je imel pipo, na steni so bili obešeni veliki vrči, na dolgi mizi posredi pa same klobase, ribe in druga taka slana jed.

— Saj pravim — je vzkliknil rojak — narobe svet. Vse življenje sem pošteno živel, da bi se zrinil v nebesa, sedaj pa vidim, da je v peklu tisočkrat bolje.

In ker mu je že malo vroče postajalo, je vprašal hudočbo: — Ali smem prijeti tistile vrče in ga pod pipo postaviti?

— Seveda — je odvrnil in se tako potuhnjeno in škodoželjno nasmehnil kot se ti ljuba zakon-skrva ženica nasmehne, ko te spravlja v nastavljeno past.

Rojak vzame vrč in odpre pipo. Bil je skrajnji čas, kajti vročina je postajala vedno bolj neznoša.

Iz pipe, pa ni pritekla niti kapjica. Poskuša pri drugem sodu, pri desetem, dvajsetem, pri stotem. Vseposvods je dišalo po vinu, toda vsi sodi so bili prazni.

— I, kaj pa je to? — vročni rojak in jezno pogleda peklenščka.

— To je peklenško trpljenje — mu odvrne in izginje v noč.

DRUŠTVA KI NAMERAVATE PRIREDITI VESELICE, ZABAVE OGLAŠUJTE "GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici. CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

KRATKA DNEVNA ZGODBA

H. MIDDENDORP

NEVARNA IGRA

V sobi je bilo tiho. Tine Balem je sedel z večernikom v roki ob kamini, prijetno zlek-njen v svojem globokem naslonja-ču. Luč se je odbijala na njenih plavih lasih in njenem zelo belim, upognjenem tilniku. Kako lepa je! — si je mislil. In kako neverjetno domače je tu... Počasi, nekoliko len po večerji, si je prižgal cigareto in pušil z zbra-nim ugodjem. — Čuj, dragec, — je dejala Mira in okrenila glavo. — Kaj pa je, moja mala? — Vstala je izza mize in sedla v naslonjač na drugi strani kamina. — Nekaj zabavnega vem... — Kaj takega? — S težavo je porinila naslonjač bliže k njemu. — Jan in Tilka van Dalisen sta zadnjič tudi poskusila. To je: ana-lizirati, razložiti lasten značaj. — Kako se pa to naredi? — je začuden vprašal Tine. — Čisto enostavno. Vsak našteje svoje vrline in napake in drugi sme potem ugovarjati. — A kakšen zmisel naj ima to? — je smeje se pral Tine. Čutil se je vznemirjenega. — Nemašno zabavno je, — je zagotavljala Mira. — Jan in Tilka sta se sijajno zabavala. Jap van Elden je bil tudi zraven. Ta mi je pravil. Dalja, polizkusiva enkrat še midva! — Oh, tudi jaz ne tebi. Reči smeva, kar hočeva, to je ravno najbolj zabavno. — Potem pa le kar začni! — je dejal Tine in spustil častnik na tla. — Ne, vedno mora začeti možki. Ker živite zavestneje nego me. Tako vsaj sami trdite. — Prav tedaj, — se je vdal Tine. — Pogledaj! Začel bom z vrlinami. Velikopotezen sem, tako vsaj vsi pravijo. Poštenjak sem, v kolikor je to mogoče v trgovskem življenju. Pa tudi sploh sem poštenjak. Potem sem dobrodušen in sočuten. Slednjič sem glasben... — To ni čednost, — je ugovar-jala Mira. — To je jaz.

— Tak pa ne. Drugih odlik, mi-slim, nimam. O pač! Zvest mož sem. — To spada seveda k poštenju! — Da, prav imaš. Potem ne vem nobene čednosti več. — Sedaj pa mi je napake. Nereden sem; pov-sodi puščam ležati stvari za seboj. Tudi se včasih malce predolgo za-sedim v klubu vendar pa ne več-krat, kakor enkrat na teden. Po-tem sem tod in tam nagle jeze in vpijem nad služkinjo, včasih nad teboj. A tega seveda ne mislim tako hudo in zato to pravzaprav ni nikako zlo. Drugih napak ne vem. — Označil si svoj značaj precej natančno, — je važno dejala Mira. — A v nekaterih stvareh moram vendar to in ono pripomniti. Pred-vestem si pri svojih čednostih poz-bil, da si zelo marljiv. — To je res, — se je čutil pol-laskanega Tine. — Velikopotezen in radodaren si, — je nadaljevala Mira. — To je res. A velepotenznost se pri tebi včasih izprevrže v razsipnost. — Nu, veš kaj... — Da, zraste. Za čevlje in obleko izdala mnogo več, nego bi bilo po-trebno. — Kar se tiče te razsipnosti, — je vznemirljen menil Tine. — smeš... — Takoj pridem na vrsto jaz, — ga je hitro prekinila Mira. — Po-tem boš lahko rekel, kar boš hotel. Sedaj pa nadaljujem. Nisem še go-tova s tvojo velikopoteznostjo. Ta diši včasih tudi nekoliko po novo-pečnem bogatstvu. — Čuješ, ali imaš v zalogi še več takih prijaznosti? — se je razsrdil Tine. Ravno v tej točki je bil zelo občutiljiv. — Da, po moji sodbi je tako, — je vztrajala Mira. — Saj si smeva vendar vse reči. Seveda si odličen gospod, toda res... včasih se ven-dar nagiblješ nekoliko k naduto-sti. Le verjemi mi. In potem to tvoje hlepenje po pisanih kravatih in svetlih oblekah... v tem tiči vse-kakor tudi nekaj novopečenega od-ličjaštva. — Tine je segeel po svojih kravatih. Bila je zelo pisana. — In to si mi ti podarila! — je sarkastično zmagozlasno

— Seveda sem ti jo, ker sem ve-dela, da ti bo všeč. Drugače je ne bi bila nikdar izbrala. Sedaj imam, mislim, vse. Ah, da, nekoliko ma-lomeščanski si. To sem še pozabila. V tej točki je bil Tine še mnogo občutiljivši. — Noriš! — je srdito zavpil. — Kako ti pače v glavo, da sem ma-lomeščanski? — Eh, to se vidi iz vsega tvoje-ga obnašanja. Zadnjič, ko sva bila v gledališču, nisi maral, da bi bila glasno ploskala, ker se ti je zdelo nerodno zaradi ljudi! — Ker ni bilo nič drugega kakor špičenje! — Da, to potem tako praviš. In obleka, nad katero si se tako iz-podtikal, ko sva bila povabljena k Janu in Tilki? — Kakšna obleka! To je bila samo majkčna cunjica. Prinesla si jo domov v ročni torbici. — To nič ne ne. Nič tako hude-ga ni bilo. Vsem je ugajala. — Posebno možkim! — se je za-smehljivo režal Tine. — Neokusen si, — je rekla ona ostro. — Prav dobro veš, da nič ne dam na to. In če se sedaj razbur-jaš, je ravno to dokaz tvoje ma-lomeščanstva. Tudi preveč občut-ljiv si in tesnosrečen. Da, da, to si pravkar pokazal. Tako prihajajo vse tvoje pomanjkljivosti na dan. Kako imenitna igra je vendar to-le! — Ali si gotova, — je vprašal Tine srditomirno, hlepeč po ma-ševanju. — S teboj pač. Sedaj je vrsta na meni. Najprej mi je vrline. — Tine se je porogljivo smehljaj. — Predvsem sem krotka in lju-bezniva. To vedno sam praviš. — Nu, vemo... — je skušal ok-rniti hvalo Tine. — Da, vedno. Vsaj, če nisi hud. — Nisem hud. — D-bro. Potem ti ni treba tako krcicati. Sedaj pa dalje. Dobrodušna sem, tenkočutna in odkritosrčna. In ljubosumna nisem. — Hja, če začneš navajati last-nosti, ki jih nimaš, ne prideva do konca. — jo je zbadljivo prekinil Tine. — Potem bi mogla ravno ta-ko trditi, da nisem tat ne požiga-lec ne morilec ne ponarejalec itd.!

— Bodi tako dober in potrpi ne-koliko, ga je razdraženo zavrnila Mira. — Čisto me spravljajš iz tira. Imam okus... — To ni nikaka čednost, prav tako ne kakor moja glasbenost. — To je nekaj čisto drugega. — Nasprotno, to je čisto taisto. — Okus vendar nima s tvojim značajem ničesar opraviti. — Kako nekaj ne? — Potem sploh ne veš, kaj je značaj. Dete, ti sploh govoriš o stvarih, o katerih prav nič ne raz-umeš! — To praviš ti, ker si še jezen zaradi malomeščanstva. Kako o-troče! Pa je vendar le res! — Sem mislil, da hočeš govoriti o sebi, — se je rogal Tine. — Le našteje svoje napake! Ali pa si morda sploh brez njih? — Seveda imam napake. — je ledeno odvrnila Mira. — Po se jih tudi ne bojim priznati. Včasih sem nekoliko neodločna, to pa pred-vestem zato, ker se bojim s svojim ravnanjem koga užaliti. Dalje sem nekoliko nečimerna. To rada priz-nam. Potem tod in tam prena-gljeno sodim. Drugih napak, menim, nimam. — Posebno temeljita se mi ta tvoja analiza ne zdi. — se je pos-mehoval Tine. — Tak pa ti razkrij njene po-manjkljivosti, — je ostrco odvrnila Mira. — Sedla je, pripravljena, da poslu-ša njegovo sodbo. — Predvsem si ljubosumna. To sicer tajiš, a dokazi so na dani. Mira je planila na noge. — To ni res! — je zaklicala z dr-htečim glasom. — Navedi mi samo en dokaz, da sem ljubosumna!

— Oh, ljuba moja, ali se ne spo-minjaš na svoj razburilivi nastop, ko je bila pri nas tvoja sestrična? — To se je zgodilo zato, ker si se na tako neverjeten način z njo spogledoval. Tega si ne bi bila da-la dopasti nobena žena na svetu, ki ima le malo samospoštovanja. Razen tega se mi je zdelo odvrta-ne, kako si se z njo igračkaj. Dete je imelo vendar komaj šolo za se-boj! — Ali zopet začneš s tem go-voričenjem! — je zavpil Tine, ki je postal v resnici besen. — Zago-tavljam ti, da ima to "dete" zelo debele za ušesi! — Oh, seveda, sedaj pridejo zo-pet na vrsto sovražnosti proti mo-jim sordnikom. Kako strašno o-troče se obnašaš! — Ej, moja draga, ti ne moreš slišati resnice, to je tisto! — Ti pa, kajpak. Zakaj si se po-tem razbesnel, ko sem rekla, da si malomeščanski? — Nisem besnel! — Pač si! In zato se maščuješ sedaj s tako infamnim obdčit-vam!

Koledar za l. 1932... VSEBUJE poleg spisov dveh naših najboljših opazovalcev—Marka Rupnik in Franka Troha — dosti čtiva za ljubitelje povesti; tudi več zanimivih člankov, tehničnih razprav in drugih zanimivosti. Bogato je ilustriranih več člankov s slikami, ki bodo vsakega zanimali. Vpoštevajoč slabe gospodarske razmere, smo ga tiskali le omejeno število. Vemo, da boste popolnoma zadovoljni z letošnjim koledarjem in zaradi tega ne odlašajte, pač ga naročite še danes. Cena 50c Slovenic Publishing Company 216 West 18th Street New York, N. Y.

MACDONALDOVE TEŽKOČE Zgodba o ukradenem otroku. V mestni gramozni jami na Ljubljanskem polju staneje delavec Ibrahim Hamzić. Prišel je te dni na policijo povedati, da je njegova dveletna hčerka izgini-la brez sledn. Bil je mnenja, da jo je odvedla neka Eliza. Otroka so iskali ves dan in tudi ponoči, a ga niso našli nikjer. Polcija je bila na domu Elize, pa je ni naš-la. Naposled je njen mož pove-dal, da je žena odvedla otroka nekam v Jarše in ga tam skrila. Polcija je otroka res našla v Jar-šah in ga vrnila očetu. Hamzić je menil, da je otroka ukradla samo zato, ker je hotela z njim hračiti. V mestni gramozni jami na Ljubljanskem polju staneje delavec Ibrahim Hamzić. Prišel je te dni na policijo povedati, da je njegova dveletna hčerka izgini-la brez sledn. Bil je mnenja, da jo je odvedla neka Eliza. Otroka so iskali ves dan in tudi ponoči, a ga niso našli nikjer. Polcija je bila na domu Elize, pa je ni naš-la. Naposled je njen mož pove-dal, da je žena odvedla otroka nekam v Jarše in ga tam skrila. Polcija je otroka res našla v Jar-šah in ga vrnila očetu. Hamzić je menil, da je otroka ukradla samo zato, ker je hotela z njim hračiti. Tako se MacDonaldova vlada bo-ri že od vsega začetka z odporom na desnici, ki ji je mnogo nevar-nejši kakor službena delavska o-pozicija. V političnih krogih vedno bolj prevladuje mnenje, da se se-danji položaj ne bo mogel trajno držati. Že za petek pričakujejo strastne napade desnice na Mac-Donalda in Runcimana. Govori se celo o možnosti, da se desnica pri-druži delavski opoziciji, ko bo ta predlagala nezaupnico vladi. Toda zaenkrat ima Baldwin, ki je odloč-ni na strani MacDonalda, še ve-dno tako avtoriteto v stranki, da lahko prepreči vsak razkol. Vseka-kor pa bo vladi izredno dobrodo-šel palamentarni odmor dveh me-secev, tekem katerega misli rešiti sedanja pereča vprašanja. Istočasno z zemljiškim davkom so se pojavila v vladi resna na-sprotja tudi v vprašanju zaščitnih carin, ki bi jih konzervativci za vsako ceno hoteli uvesti na železo in jeklo, pri čemer pa ne gre za obče narodne potrebe, temveč za zasebne razredne interese desnice. Spretnosti ministrskega predsedni-ka MacDonalda in trgovskega

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street New York, N. Y.

(Nadaljevanje.) RAZNE PESMI: S PREMIJEVA-NJEM: Domovini, (Foerster) 40 Izdala Glasbena Matica Gorsko svetlice (Laharar) četve-ri v petero raznih glasov 45 Jaz bi rad ruderih rož, možki zbor z bariton solom in priredbo za dvoospev 20 V pepelnici noči (Sattner), kan-tatna za soli, zbor in orkester Izdala Glasbena Matice 75 Dve pesmi (Prelovec), za možki zbor in bariton solo 20 Kupleti (Grum), Učni Mihec, — Kranjske sege in navade, Ne-zadovoljstvo, 3 zvezki skupaj 1.— Kupletu Kuza Muzca (Parma) 40 PESMARICA GLASBENE MATICE: 1. Pesmarica, upredil Hubad 2.50 2. Karolske slovenske narodne pesmi (Svirkaršič) 1. 2., in 3. zv. skupaj 1.— MALE PESMARICE: St. 1. Srbske narodne himne 15 St. 1a. Sto čutiš, Srbine tužni 15 St. 10. Na planine 15 St. 11. Zvečer 15 St. 12. Vasovalec 15 St. 13. Podokolica 15 Narodne pesmi za mladino (Zi-rovnik) 1., II. in III. stopnja po 20 VSE 3 stopnje skupaj 50 Slavček, zbirka šolskih pesmi — (Medved) 25 Narodne vojaške (Ferjančič) 30 Iza, srednješolska, 1. in 2. zvezek po 50 Vročlani mladinski zbor primeren za troglasen ženski ali možki zbor, 15 pesmic. (Pregel) 1.— Mešani in meški zbori (Aljaš) — 3. zvezek: Psalm 118; Ti veselo poj; Na dan; Divna noč 40 4. zvezek: Opomba k veselju; Sve-ta noč; Stražniki; Hvalite Go-spoda; Občutki; Geslo 40

7. zvezek: Slavček; Znaostni pič; Domorodna iskrica; Pri strdih; Pri mrtvaškem sprevedu; Geslo 40 8. zvezek: Ti osrečiti jo hofi (me-šan zbor); Prijatelj in sen-eca (mešan zbor); Stoji, solniče stoj; Kmetki hiši 40 CERKVENE PESMI Domači glasi, Cerkevne pesmi za mešan zbor 1.— 12. Tantum Ergo (Premr) 50 Mašne pesmi za mešan zbor — (Sattner) 50 12. Pange Lingua Tantum Ergo Ge-nitori. (Foerster) 50 12. Pange Lingua Tantum Ergo Ge-nitori (Gerbič) 50 Hvalite Gospoda v njegovih svet-nikih, 20 pesmi na čast svetni-kom (Premr) 40 10 obhajilnih in 2 v častpresv. Sr-cu Jezusovemu (Grum) 25 Misa in honorom St. Josepa — (Pogachnik) 40 Kyrie 60 K svetemu Rejnemu telesu — (Foerster) 40 Sr. Nikolaž 60 NOTE ZA CITRE Koželjski: Poduk v igranju na citrah, 4 zvezki 3.50 Buri pridejo, krazenica 20 NOTE ZA TAMBURICE Slovenske narodne pesmi za tambu-raški zbor in petje (Bajuk) 1.30 Bem let na planince, Podpuri slov-narodnih pesmi (Bajuk) 1.— Na Gorenjskem je letno 1.—

RAZGLEDNICE Newyorské, Različne, dučat 40 Velikonočne, božične in novoletne dučat 40 Iz raznih slovenskih krajev, dučat 40 Narodna noša, dučat 40 posamezne po 40 ZEMLJEVIDI Stenski zemljevid Slovenije na moč-nim papirju s platnenimi pregl-bi 7.50 Polrajni ročni zemljevidi: Dravska Banovina 30 Jugoslavija 30 Gorenjska 30 Slovenske Gorice, dravske ptuj-skopolje 30 Ljubljanske in mariborske oblasti 30 Pohorje, Korjak 30 Celjska kotlina, Spodnje sloven-sko posavje 30 Prekmurje in Međumurje 30 Kamniške planine, Gorenjska ravnina in Ljubljansko polje 30 Canada 40 Združenih držav, veliki 40 Mali 15 Nova Evropa 50 Zemljevidi: Alabama, Arkansas, Arizona, Colorado, Kansas, Kentucky in Tennessee, Oklahoma, Indiana, Montana, Mississippi, Washing-ton, Wyoming, vsaki po 25 Illinois, Pennsylvania, Minneso-ta, Michigan, Wisconsin, West Virginia, Ohio, New York — Virginia, Ohio, New York — vsa-ki po 40 Knjige pošiljam, poštne prosto "GLAS NARODA" 216 W. 18 Street NEW YORK

— Infamno? Ali veš, kaj je in-famno? Da se mi le drzneš pred-bacivati, da izprijam tvojo malo sestrično. Kakor da bi bilo tu še kaj izpriditi! Smešno! To vedno klepetanje o ženskah... — Ženskah? — je zaklicala in prebledela od razburjenja. — Torej ne varas? — Sedaj mi je dovolj! — je za-krjčal Tine in istotako planil s sto-la. — Ali morda misliš... Preprij je zavzema vedno ostrej-se oblike. Kuharica in sobarica sta z zanimanjem prluškovali na hod-niku. Gospod in mlkostljiva se kre-gata! Mnogo huje nego drugekri-ti. Ko je preprij dospel do vrhunca in je Tine ves besen zgrabil uro na kamini, da bi jo treščil v zr-čalo, so se odprla vrata in vstopil je Jap van Elden. — Kako ti ugaja ta ura? — je dejal in se bedasto režal. — A Jap se ni dal speljati na led. — Za božjo voljo, — je dejal pre-strašen, — kaj pa imata? Tine je postavil uro nazaj. Mira je naslanjala glavo na mizo in ihtela. — Kaj pa je vendar? — je po-novil Jap. — Igrala sva se karakterno ana-lizo... — je ihtela Mira. — Kako le moreta biti tako ne-spametna? — ju je grajal Jap. — To se vendar vedno slabo izteče! — Mira je dvignila svoj objokani obraz. — Pa si mi bil rekel, da je tako imenitno... takrat pri Janu in Til-ki... — Da, takrat sem bil tudi jaz zraven. Če je tretji navzoč, ni nič hudega. Tretji je potem strelovod, ki ujame vse bliske. Toda Jan in Tilka sta kasneje še enkrat posku-sila, ko sta bila sama. — In...? — je vprašal Tine. — Ločiti se hočeta, — je mrač-no odgovoril Jap.

Vsakovrstne KNJIGE POUČNE KNJIGE POVESTI in ROMANI SPISI ZA MLADINO se dobi pri "GLAS NARODA" 216 W. 18th Street New York, N. Y. Telephone: CHELSEA 3878 POPOLEN CENIK JE PRIROBEN V TEM LISTU VSAKI TEDEN Uprava "G. N."

Pomladni Sen
ROMAN IZ ŽIVLJENJA
Za Glas Naroda priredil I. H.

46 (Nadaljevanje.)

Iz teh besed je zvenela velika bolest, da je bila Marija ganjena v dno srca. Zatem pa se Marija lahno dotakne njegove rame in pravi: — Imejte pogum, gospod stotnik. Upam najboljše. Samo da bi prestal krizo.

Ves zmešan se Wolf obrne. — Kaj pravzaprav hočeš tukaj? Kako prideš sploh sem? Njen bolesten pogled je ležal na njegovem obličju, v katerega je skrbel zadnjih dni zarezala globoke brazde. Koliko je moral trpeti zaradi otroka!

— Dr. Korneliusu sem obljubila, da bom stregla bolnemu otroku. Ko sem izvedela, čegav otrok je, je bilo prepozno, da bi odklonila, ker bi bilo sumljivo. Sicer bi se bila izognila temu srečanju.

— In kako si prišla do te obleke? — jo izprašuje dalje. — Nobenega drugega zavetišča nisem imela, ako nisem hotela postati slaba, — odgovori Marija.

Wolf je ne mara več dakje izpraševati, ker je otrok zopet postal nemiren.

— Papa, papa, — prihaja v presledkih iz njegovih ust slaboten glas. — Ostanj pri meni. Mama vedno tepe Lazota. Papa, ne bodi žalosten, četudi mama zmerja. Mama ni dobra. Ampak papa ima Lazo rad. Pridi in daj Lazotu poljub!

Lazo se dvigne in gleda očeta z žarečimi očmi.

— Zakaj ne prideš? O, ne smeš! O, pazi, samo, potem pride Lazo, saj mama ne vidi; se je odpeljala s kolesom.

In Lazo hoče skočiti s postelje. Marija pa ga z velikim trudom zopet položi v posteljo. Tedaj pa udari proti njej in reče: — Proč, grda mama! Vedno dražiš in jeziš papana, potem pa je papa tako žalosten.

Otrok joka in vpije in slednjic se omagan zvrne v blazine; obraz je bil poln potnih srag.

Marija ga skrbno obriše in mu ovije nove obkladke. — Ali smem pomagati? — vpraša Wolf, čegar obraz je obilna rdečina, ker se je sinu bledlo.

Marija samo odkima z glavo in se ukvarja dalje z otrokom, da se je pomiril.

Kot temna senca so ležale njegove goste obrvi na bledem listu. Kako upaden in droben je postal v nekaj dneh. Neprerenhoma so se mu nategavale žile okoli ustnic. Drugače je bil miren.

Marija je položila svoje roke na otrokove, kot bi ga hotela varovati.

Wolf sede na drugo stran postelje, kjer je prej Gabrijela sedela in gleda na malo ročico, ki je prej kazala še tako moč, ki pa je sedaj omagana ležala n oedeji.

Ko vidi Marijo, kako skrbno pazi na otroka, ga prešine misel — kot mati — in bi mogoče tudi mogla biti, ako ne bi — in Marija sedi s povešenimi očmi, boječ se pogledati mu v obraz.

Tukaj v nočni tišini sedi sama z ljubljnim možem pri postelji njegovega otroka. Tega si ni nikdar mislila. Tedaj pa tudi njej pride misel — da bi bil otrok njen in Wolf njen mož — kako lepo bi to bilo! Goreče je počival njegov pogled na njenem sladkem obrazu. Gleda in išče v njenih jasnih potezah — kako tuja, toda tako zaupna se mu zdi v nunski obleki — iz nje puhti nebeški mir. In kot bi jo silil njegov pogled, dvigne oči, toda jih takoj zopet povese, rdeča v obraz, kajti obšla jo je vroča, iskrena ginjenost.

Počasi in nežno položi Wolf svojo roko na njeno, ki se strese. — Marija, ali te imam zopet? — Glas se mu tresse.

Marija pa lahno, toda odločno strese glavo.

— Ne, Wolf, nikar vse je proč. Nikar mi ne govori o preteklosti. — Ne dabi hotela, ji je zaupni "ti" prišel skozi ustnice. — Pojdi sedaj in ne bodi v skrbeh zaradi tvojega sina; pazila bom nanj, kot bi bil moj. — Solze so se trosle v njenem glasu in njena postava je drgetala.

— Ali mi nočeš saj povedati, kje si bila, kako se ti je godilo v teh letih, odkar se nisva videla? Kako sem poizvedoval po tebi!

— Wolf, sedaj vidiš, kako sem našla mir — privoščim mi ga in ne izprašuj me več.

— Mir! — pride grenko iz njegovih ust. — Ako bi ti mogel povedati, ko bi ti vedela, kak nemir je v meni, koliko trpim, bi imela usmiljenje z menoj. Nisi me odslovila in nisi mi dovolila, da bi saj bil v tvoji bližini, da bi te videl in slišal tvoj glas.

— Wolf, kako moreš sedaj na to misliti? Prosim te, pojdi! Pusti me samo! Ne vzemi mi mojega mira, moje premisskjenosti, ki jo tako potrebujem. Da bi bilo saj to svidenje proihranjeno! Postala sem zadovoljna; končno sem vse premagala, pozabila!

— Ali ti je bilo to tako lahko? Jaz te nisem nikdar pozabil, nisem te mogel pozabiti in tega tudi nikdar nisem poskušal. Bridko si maščevana, Marija. — Gabrijela, toda nočem je obtoževati; mogoče sem jaz ravno toliko kriv. Moj zakon je čez vse mere nebrečen!

— Wolf, — ga opozarja Marija, — premisli in pridi sam k sebi. Tega ne smeš reči. Imaš vendar otroka, lepega, ljubeznjivega otroka!

Za trenutek jo pogleda. Kako more tako sladko govoriti! Z globokim vzdihom vstane in reče: — Grem; ako se pri Lazotu bolezen obrne kaj na slabše, me takoj poklič. Obljubi mi to!

— Da, Wolf, kar pojdi brez vsake skrbi. Spi, ker si spanja potreben, — pravi Marija in ga ljubeznjivo pogleda v njegov bledi obraz.

Ponudi mu roko, rekoč: — Lahko noč, moj Wolf! Krepko stisne njeno roko in jo poljubi. Čutila je, kako je padlo na roko nekaj vročega, nekaj mokrega, toda ni mogla pogledati, ker so tudi njene oči bile solzne.

Tiho je odšel Wolf iz sobe; bila je sama.

VI.

— Rešen!

Mož ob oknu se ni prav nič sramoval solz, ki so mu pri tej zdravnikovi besedi polzele po licih. Varno je s pomočjo sestre položil po prestani krizi utrujeno telesce malega bolnika v posteljo, da strežnici še nekaj navodil in nato skupno z Wolfom zapusti sobo.

Zunaj ponudi Wolf zdravniku obe roki, rekoč: — Kako naj se vam zahvalim, dragi Kornelius. Zdad zopet lahko diham, ker vem, da je moj otrok izven nevarnosti.

— Tako daleč se nismo, gospod stotnik, — odvrne resno mladi zdravnik. — Lazo je zelo slab in potrebna je največja previdnost. Ako se mu bolezen pcvrne, ne morem pomagati. Toda sestra Konsuelo je zelo vestna, da smo lahko pomirjeni. — Kako pa gre drugače vaši gospej soprogi!

— Hvala; nekoliko boljše. Spi že od enajstih.

— Tako! To je dobro! Zadnje dneve mi ni prav nič ni bila všeč. Nenavadna razburenja in veliko skrbi ji je zelo škodilo. Mišlim pa, da je zelo prehlajena. Jutri zjutraj ali pa še nocej bom tudi njo pregledal, seveda, ako ste s tem zadovoljni. Ali mi niste rekli, da ste že govorili s štabnim zdravnikom? Meni je prav, kajti ne maram se onemu gospodu kaj zameriti.

Dr. Kornelius pogleda na uro.

— Že tri? Tedaj pa takoj ležite, gospod stotnik, kajti izgledate zelo zdelani. Brez skrbi si lahko privoščite nekoliko počitka. Saj sestra pazi. — Nato Kornelius odide.

Tiho odpre Wolf bolniško sobo. Marija se obrne, ko zasliši šum in položi prst na ustnice.

— Lazo spi! — ji kot dih pride iz ust.

Dolgo gleda Wolf otroka, gi ga je objemal blagodejen spanec in je mirno dihal. Sočutno pogleda Marija blede Wolfovo obličje in reče:

(Dalje prihodnjič.)

Claude Marsey:

STAVA

— Ah, to ste vi, znameniti Boitelet? Že dobro, veseli me, da se morem seznaniti z vami. Vi ste pravi navihaneec. Prav kar sem do bil pismo, v katerem mi sporočajo, da pridete v našo podružnico. Pravijo, da vas niso mogli obdržati v pariški centrali, ker ste vznemirjali osobe. Od jutra do večera ste iskali prilike, da bi mogli s kolegi staviti za karkoli, da bi mogli sklepati najkurioznejše stave, na primer: da bo prva žrtega, ki jo povozit sofer tega in tega dne na Opernem trgu, zamorka, ali da bo zadnja stopnica, če jih štejejo v zvoniku cerkve Notre-Dame soda ali da bo najpoznejše v šestih mesecih žena slepca z mostu Umetnosti pobegnila od svojega moža iz stražnikom republikanske garde, odklikovanjem z redom Nicham Ifihar. . . Mar ni res?

— Bože moj, gospod ravnatelj, če je greh sklepati take stave, sem vedno pripravljen ta greh odkrit priznati. Toda pomislite, prosim, da je v našem dolgočasnem uradnem življenju to edino sredstvo, ki prinese človeku v vsakdanjo puščobo malo izpremembe in razvedrila. In potem. Franko-čilska banka tako slabo plačuje svoje uslužbence, da z veseljem porabijo vsako priliko in povečajo svoje dohodke, kolikor se pač da. S stavami imam namreč neverjetno srečo. Skoraj vedno dobim . . .

— No, pa naj bo. Kar je bilo, je bilo. Toda pri nas boste morali opustiti te čudne navade. Poslali so vas sem, na knete, da se poboljšate. Da, veste, jaz sem zelo strog šef, šale ne poznam, pošteno vas vzamem v dresuro. Za najmanjšo vragolijo vas naznamim generalnemu ravnateljstvu. Tem slabše bo za vas. Pazite torej dobro, da ne odletite pod kap.

— Gospod ravnatelj, lahko se popolnoma zanesete na mojo dobro voljo. Toda mene so že vnaprej opozorili, da niste vedno dobre volje, da mora biti človek z vami zelo previden . . .

— Res je.

— Zvedel sem tudi, da ima vaš način komandiranja uradnikov svoj izvor baje v tem, da ste služili kot podčastnik v afriškem polku . . .

— Jaz v Afriki? . . . Toda, do-

volite, saj niti v sanjah nisem nikoli stopil na afriška tla.

— Bežite no, kaj bi tajili? Moje informacije so točne. Pravili so mi tudi, da ste si dali tam do li v črni Afriki vteovirati na prsa plesočo odalisko.

— Odalisko! Kakšne neumnosti mi pa pripovedujete! Same neumnosti! Tetoviran še svoj živ dan nisem bil . . . ne na prsih, ne kje drugje.

— Seveda, zdaj bi radi vse to utajili, ker je vas sram, da ste bili v mladosti tako vrtoglavi. Toda jaz dobro vem, pri čem sem. In če ni res, kar pravim, si dam odsekati glavo.

— Čujte, gospod Boitelet! Naj ljubite stave za vsako ceno, kar bc, sklenem z vami eno, za ta izredni primer. Stavim pet frankov — nočem izrabiti ugodne prilike, da stavo nedvomno dobim, — stavim torej samo pet frankov, da vam dokazem, da nimam na prsih nobene odaliske.

— Kaj poveste!

— Da, to povem. Aha, zdaj oklevate! Se bojite, da izgubite stavo?

— Pet frankov? No, . . . velja. Stavim . . .

— O, to je preveč. Toda kaj hočemo . . . Tem slabše za vas. Če želite, odložim sukunje in telovnik. Glejte, slečem tudi srajco, da boste boljše videli, da se na lastne oči prepričate, neumnost, da nimam na vsem telesu niti najmanjšega tetoviranja.

— Res je, gospod ravnatelj, prav pravite. Izgubil sem stavo. Evo, tu je pet frankov.

— Ne, ne sprejemam jih. Jaz takih zaslužkov ne potrebujem. Hotel sem samo, da bi vam to služilo za primer, da bi vam to končno pošteno odprlo oči.

— Kaj še, kaj vam pa pride na misel! Kar vzemite teh pet frankov, ki ste jih pošteno dobili. Vedeti morate, gospod ravnatelj, da pri tem niti beliča ne izgubim, temveč nasprotno, še zaslužim, kajti po vaši zaslugi sem prav kar dobil 95 frankov.

— Kaj . . . kako pa?

— Da, gospod ravnatelj . . . Čujte: Pred odhodom iz Pariza sem stavil s tovarišem za 100 frankov, da se takoj prvi dan, ko se vam predstavim, vpričio mene do nagega slečete . . .

PAIN-EXPELLER
ohrani mnogo služb
Vaše delo vam je samo toliko časa zajamčeno, dokler zamorete delati. Izguba moči in zdravlja je znamenje nezadostne uspešnosti — in sto mož je pripravljeno, da z veseljem prevzame vaše mesto.
Vzdržuje mišice zdrave in močne. Odpravi uneta mesta, povzročena vsled trdega dela in prenapetosti takoj.
Najsilnejši splošni družinski liniment, kar jih je znanih. V rabi nad 60 let. Vdrgnite si ga!
35c in 70c Naprodaj vsepovsod
* Pristni ima SIDRO varstveno znamko.

NEMCI POJDEJO V LOS ANGELES

Stalno slabšanje svetovnih gospodarskih razmer je povsod spravilo iz ravnotežja problem udeležbe na prihodnji olimpijadi, v Lake Placidu in Los Angelesu. Pozorišče te olimpijade v Ameriki, je avtomatično imelo za posledico, da s morale države vprašanje udeležbe načeti mnogo bolj v finančnih kot s sportno tehničnih vidikov. V normalnih razmerah bi bile šle priprave gladko od rok in ob tem času bi bili imeli že točne pregleda, kdo in v kakšnem številu ozioroma s katerimi močmi se bo udeležil olimpijade. Tako pa je vse še nekam v megli! Dočim so se nekatere narodi zaradi pomanjkanja sredstev kratkoma odrekli sodelovanju, so drugi sporočili, da bodo prišli z zelo okrnjenimi postavami, ker je stvar predraga. Med slednjimi je vsekakor najpomembnejša Nemčija, ki bi bila sicer nastopila s celotno armado sportnikov, sedaj pa mora v morju pomanjkanja in redukcij misliti mnogo prej na druge bolj važne obveznosti.

prave. Znesek ni visok, toda še vedno mnogo previsok, da bi ga mogla zbrati družva sama, če država ne bo mogla dati niti prebite pare.

Sicer pa so svojim rojakom v tej "sportni" stiski priskočili na pomoč ameriški Nemci, ki so tudi uvedbi potrebo, da Nemčija mora biti v Los Angelesu, in sicer njemu imenu primerno. To je bila beseda, ki je v stari domovini vžgala! Ko se je še izvedelo, da bodo ameriški Nemci dali nemški ekspediciji najmanj 100 tisoč dolarjev na razpolago, je olimpijski odbor odločil: Nemčija mora iti! Po izjavi državnega trenerja Waitzerja bo potovalo v Ameriko okoli 70 atletov z najnujnejše potrebnim spremstvom. Sicer pa je do odhoda še precej dolgo, tako da se s podrobnostmi ukvarjajo samo neposredno prizadeti. Za vse ostale pa velja samo načelo: — Moramo v Los Angeles! Ko bo treba iti, bo gotovo denarja kot toče; kadar Nemci morajo, ne poznajo nikogar in ničesar.

Ta GLOBUS

kaže v pravem razmerju vodovje in suho zemljo. Na njem so vse izpremembe, ki so posledica zadnjih razkritij. Ta globus bo odgovoril na vsako zemljepisno vprašanje, bodisi odraslim, bodisi učeči se mladini. S tem globusom vam je pri rokah svet vzgoje in zabave.

KRASNO BARVAN TRPEŽNO IZDELAN

V premeru meri globus 6 inčev. — Visok je 10 inčev.

MODERN VZOREC KRASEN PREDMET, KI JE KULTURNE VREDNOSTI ZA VSAK DOM

CENA S POŠTNIHO VRED

\$2.50

ONL, KI IMAJO PLAČANO NAROČNINO ZA "GLAS NARODA", OZIROMA SE NAROČE, GA DOBE ZA —

\$1.75

"GLAS NARODA" 216 West 18 Street New York, N. Y.

Mali Oglasi imajo velik uspeh
Prepričajte se!

KNJIGE VODNIKOVE DRUŽBE
štiri krasne knjige stanajo s poštnino vred \$1.35
"GLAS NARODA" 216 W. 18th St. New York